

Forhold til deres Hartkorn, $\frac{1}{3}$ i Forhold til deres Folkemængde og $\frac{1}{3}$ efter Amtsraadets Skøn, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig ikke at være heldigt, naar man vil forandre det Forhold, som nu er gældende, da at ophæve den Fordeling, som nu er foreskrevet i Lovgivningen. Man kan meget godt, efter at der i Tidens Løb er paapeget Amter, hvor det gamle Fordelingsforhold ikke passer, ved Siden af hos disse særegne Amter tillade en ny og særegen Maade, hvorpaa de kunne fordele paa Sognene, men der er efter min Opfattelse aldeles ikke nogen Nødvendighed for af den Grund at forbyde den Fordelingsmaade, som har været gældende fra 1867, og som man i en Række af Amter Aar ud og Aar ind har benyttet og muligvis har været endog meget fornøjet med at benytte, fordi den passede dem, hvad man i øvrigt kunde forudse, at den vilde komme til at gøre i alt væsentligt. Den har formodentlig i 1867 passet gennemgaaende, men den nyere Tids Udvikling har for visse Amter gjort det ønskeligt, at Folkemængden ikke længere kom i Betragtning. Der foreslaa imidlertid de ærede Forslagsstillere alligevel, at Folkemængden skal tages i Betragtning, saa der er egentlig ingen større Forskel paa det, som foreslaas fra Kommissionen, og det, som nu er gældende. Det var ikke heller i denne Retning, Folketinget tidligere har udtalt Ønsker; man har endogsaa stillet Forslag om, at en vis Del skulde lignede paa Sognene i *omvendt* Forhold til Folketallet. Jeg skulde meget foretrække, at man bestemte, at Amterne skulde være berettigede til, naar de ikke vilde bruge den nugældende Regel, da at anvende en anden Regel; men jeg finder ikke nogen Nødvendighed for at ophæve den gamle Regel, som man i det hele taget har været vel fornøjet med, og som man ganske sikkert i sin Tid har vedtaget under Hensyn til alle derhen hørende Forhold.

Efter disse Bemærkninger vil man forstaa, at det Afsnit, der benævnes Afdeling B, synes jeg ikke videre godt om. Jeg synes, det er et meget svagt Arbejde, der her er gjort fra Kommissionens Side, naar jeg undtager selve Overskriften: „Hartkornsskatternes Fiksering“; imidlertid er det for mig paa den anden Side ret underordnet, om disse Bestemmelser ere mere eller mindre gode og udtømmende, thi det faktiske, det giver, er, at de ikke tilnærmelsesvis tilfredsstille de Krav, som i en Række af Aar have været oppe i Hen-

sende til dette Forholds Ordning. De kunne umuligt tilfredsstille det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Det ærede Medlem vil, med den ham tilvante Aabenhed, indrømme mig — det er givet — at det er ikke, hvad han havde tænkt, det skulde blive, naar vi en Gang kom til en Skattereform paa de kommunale Skatters Omraade for faste Ejendomme; thi han har i de skarpeste, de stærkeste Udtryk fordømt Hartkornet som Grundlag for Beskatning overhovedet, og uagtet han og mange andre har gjort det, vil man dog efter disse Bestemmelser kunne køre videre paa dette Hartkorn, som man har fordømt som en fuldstændig urigtig Skattebasis. Hartkornet er i Aarenes Løb paa Grund af en Matrikel, som fra Begyndelsen af har været mangelfuld, og som efterhaanden ikke længere er noget virkeligt Udtryk for de paagældende Ejendommens indbyrdes eller selvstændige Værdi og Ydeevne, bleven en uheldig Skattebasis, det har man gjort gældende, og det er rigtigt, da Matriklen jo bl. a. ikke tager Hensyn til, hvor Ejendommene ligge, og ikke heller indeholder nogen Revisionsbestemmelse, saaledes at det er højst rimeligt, at Forholdene i de forløbne 50—60 Aar ere blevne meget forrykkede. Man har altsaa sagt: Hartkornet er ikke nogen god Skattebasis, det er snarere den sletteste, der findes, derfor bort med den! Det ærede Medlem for Ringkøbing har gentagende sagt, at det ikke var tilstrækkeligt at fiksere Hartkornsskatterne, nej bort med Hartkornsskatterne; vi ville slet ikke have Hartkornsskatterne. Sic transit gloria mundi! Hvor finde vi nu Udtryk for dette i det ærede Medlems og de andre Herrers Forslag? — det ærede Medlem har jo været Formand i Skattekommissionen — men der er i Forslaget ikke Tale om at afskaffe Hartkornsskatterne! Saa har man paa den anden Side klaget over, at Grundlaget var i og for sig en utilstrækkelig Skattebasis, at det burde gøres bredere; det var urigtigt, sagde man, at en stor Mængde Ejendomme, som ikke vare Landbrugsejendomme, saa at sige slet ikke svare nogen som helst Ejendomsskat til Kommunen, thi disse faa Øre eller enkelte Kroner, som svares af de Grunde, hvorpaa disse Ejendomme ere opførte, spille jo aldeles ikke nogen Rolle. Man har sagt: Et bedre Skattegrundlag og en bredere Skattebasis end Hartkornet, det er hvad vi ville have. Det er nu ogsaa det, jeg synes, man skulde se at komme hen til; Opgaven er vanskelig, ja det indrømmes,